

SUURATU YUUSUFA (12)

O sọ kalẹ ni Makkah

Aáyàa rẹ jẹ ọkàn lé láàdọfà (111)

Ní orúkọ Allaahu, Ọlọpọ àànú, Alàànú jùlọ.

1. *Alif, Laam, Ra*. (Allaahu ni Ó mọ ìtúmọ wọn). Ìwọnyẹn ni àwọn àmi Ìwé-Mímọ tí wọn yanjú.

2. A sọ Al-Kur'aanu kalẹ ní èdee Larubawa kí ẹ lé baà ẹ làákàyè.

3. Awá n sọ àwọn itàn tí wọn dára jùlọ fún ẹ nínú un Al-Kur'aanu yìí tí A sì ẹ ìṣipayá fún ẹ, bí ó tilẹ jẹ pé ìwọ wà nínú un àwọn aláimọkan (nípaa rẹ tẹlẹ).

4. Nígbà tí Yuusufu sọ fún bàbáa rẹ pé: Bàbáa mi, dájúdájú èmí rí àwọn iràwọ mọkànláà àti ọ̀rùn àti ọ̀sùpá, mo rí wọn tí wọn n fí orí kanlẹ fún mi.

5. Ó wí pé: Ìwọ ọmọ mi, má ẹ rọ àláà rẹ fún àwọn arákùnrin-in rẹ nítorí pé wọn yóò dá ètẹ sí ẹ. Dájúdájú, esù jẹ ọ̀tá tí ó fojú hàn fún ènìyàn.

6. Àti pé nípaa bèẹ̀ ni Olúwaa rẹ yóò ẹ̀ ẹ̀ lẹ̀sà, tí yóò kọ ẹ̀ ní ìtúmọ̀ àwọn nńkan tí nń lẹ̀sẹ̀, tí yóò sì ẹ̀ ẹ̀ idẹ̀ra Rẹ̀ ní àṣepé lé ẹ̀ lórí àti lórí àwọn ará ilẹ̀ Yahkuubu gégé bí Ó tí ẹ̀ àṣepée rẹ̀ lórí àwọn bàbáa rẹ̀ méjèjì ní isáájú, Ibraahiimu àti Is-haaku. Dájúdájú Olúwaa rẹ̀ ni Olùní-ìmọ̀ jùlọ, Ọ̀jògbón jùlọ.

7. Àwọn ohun àrísàmi tí wà nínú un (itàn) Yuusufu àti àwọn arákùnrin rẹ̀ fún àwọn olùbèèrè.

8. Nígbà tí wọn wí pé: Bàbáa wá fẹ̀ràn Yuusufu àti ọmọ iyáa rẹ̀ jù wá lọ, bèẹ̀ sì ni ijo tí ó pọ̀ ni wá. Dájúdájú bàbáa wá tí wà nínú un isinà tí ó fojú hàn gbangba.

9. Ẹ̀ pa Yuusufu tàbí kí ẹ̀ sọ ọ̀ nù sí ilẹ̀ (mìrán), kí bàbáa yín lè rí ààyè gbọ̀ tí yín, àti kí ẹ̀ lè di ẹnì rere lẹ̀yìn-in rẹ̀ (lójúu bàbáa yín).

سورة يوسف

مكية وآياتها احدى عشرة ومائة

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّ تِلْكَ ءَايَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ﴿١﴾ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ

قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٢﴾ خُنْ نَقْصُ

عَلَيْكَ أَحْسَنَ الْقَصَصِ بِمَا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ هَذَا

الْقُرْآنَ وَإِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهِ لَمِنَ الْغَافِلِينَ

﴿٣﴾ إِذْ قَالَ يُوسُفُ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ إِنِّي رَأَيْتُ أَحَدَ

عَشَرَ كَوْكَبًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَأَيْتُهُمْ لِي

سَاجِدِينَ ﴿٤﴾ قَالَ يَبْنَىٰ لَا تَقْصُصْ رُءْيَاكَ

عَلَىٰ إِخْوَتِكَ فَيَكِيدُوا لَكَ كَيْدًا ۖ إِنَّ الشَّيْطَانَ

لِلْإِنْسَنِ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿٥﴾ وَكَذَلِكَ تَجْتَبِيكَ

رَبُّكَ وَيُعَلِّمُكَ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَيُتِمُّ نِعْمَتَهُ

عَلَيْكَ وَعَلَىٰ ءَالٍ يَعْقُوبُ كَمَا أَتَمَّهَا عَلَىٰ

أَبَوَيْكَ مِنْ قَبْلُ ۖ إِنِّي رَأَيْتُكَ عَلِيمٌ

حَكِيمٌ ﴿٦﴾ لَقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ وَإِخْوَتِهِ

ءَايَاتٌ لِّلْءَالِيْنَ ﴿٧﴾ إِذْ قَالُوا لِيُوسُفُ وَأَخُوهُ

أَحَبُّ إِلَيْنَا أَيْنَا مِنَّا وَنَحْنُ عُصْبَةٌ ۖ إِنَّ ءَابَاءَنَا لَفِي

ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٨﴾ اقْتُلُوا يُوسُفَ ۖ أَوْ اطْرَحُوهُ أَرْضًا

سَخِلْ لَكُمْ وَجْهَ أَبِيكُمْ وَتَكُونُوا مِنْ بَعْدِهِ قَوْمًا

صَالِحِينَ ﴿٩﴾